

FRAM KAMERATER

mai / juni -83

GHT 16/1 1937

JOHN BULL OG FASCISTSTATENE

- Er det da umulig å få Dem til å forstå at De er truet av kommunismen?

INNHALDSFORTEGNELSE:

Leder valgkampen.....s.	3
Forsvarsparole 1.mai.....s.	8
21.august.....s.	9
Radio RV.....s.	11
Delegasjonstur til Sovjet.....s.	12
Referat fra DS-vedtak.....s.	14
Innlegg om valgkampen.....s.	15
Adressa - intervju med P.M.L.....s.	16
Dagskamper i partiet, innlegg.....s.	19
Sommerleir.....s.	21
Vandrelleir i Nord Trøndelag.....s.	24
DS og økonomien.....s.	24
Distriktsmøteprosedyrer.....s.	25
Jon M. og 8.mars i Trondheim.....s.	26

FRIST FOR INNLEVERING TIL NESTE FK:

juni nr 13. juni

HUSK: HELST MASKINSKREVET, I DET MINSTE SKREVET MED TYDELIG HÅNSKRIFT.

PÅ MASKIN: BRUK DOBBEL LINJEAVSTAND

INNLEVERING PÅ OKTOBER BOKHANDEL

TRIM

VALGKAMP ER MER ENN LANGE TALER OG STORE MØTER !

Det er drøyt 3 måneder igjen til valgdagen og på høy tid å starte nedtellinga. Sommeren er tradisjonelt ei politisk dau-tid. De færreste ser fram til time-lange kveldsmøter mens sommerkvelden frister utafor stuevinduet - MEN DET FINS DA ANDRE MÅTER Å DRIVE VALGKAMP OG MASSEARBEID PÅ! Politisk arbeid betyr å snakke med mange, diskutere politikk, slåss litt der det trengs - og fram for alt: VÆRE DER FOLK ER - OG SØRGE FOR Å SYNS I TERRENGET!!

Liv Finstad (entusiastisk 1.mai-taler i Oslo) er bekymra over den slappe holdninga mange AKPere har til å spre politikken til partiet. I talen sin sa hun bl.a.: (gjengitt i KK 5/5-83):

" Vi tenker mest på problemene, på at vi vil rydde litt mer opp i eget hus før vi verver nye klassekjempere. Jeg sier det til meg sjøl og jeg sier det til dere - vi må ruske opp i tenkinga vår om partiet. Vi skal ikke bare være oss - vi skal være mange flere....."

Valgkampen gir oss mange gratis-muligheter - og vi må vite å ta vare på dem og utnytte dem. For det første: Utover sommeren vil den politiske temperaturen stige ettersom valgdagen nærmer seg. Dette vil skje uten at vi behøver å løfte så mye som en finger. Vår oppgave blir å utnytte denne politiske temperaturstigninga til å spre RVs politikk, til å avsløre de tomme valgloftene, til å fortelle folk hva partiene fra Fremskrittspartiet til SV virkelig står for. (Bruk eksempler fra hvitboka - fortell folk hva RV ville ha gjort og forklar folk hvorfor kapitalismens problemer ikke kan løses i kommunestyret, men krever et nytt samfunn). For det andre: Valgkamp betyr aktivitet - på alle nivåer. Valgarbeid betyr å gjøre noe sammen med andre, finne på nye ting, være dristige - og ha det gøy. f. eks. Plakatklistring - det kan gjøres surt hvis man trøler seg ut aleine, med klissent tapet-lim, uinspirert og med målsetting: La meg bli kvitt disse hørsens plakaterne så fort som mulig - skal tro hvor lyktestolpene står tettest??? Det kan gjøres OK hvis en hel gjeng samles på Pub'en (over et glass skummende brigg...), på en sikkerhetsmessig forsvarlig måte (!) får med seg noen RV-symper fra nabobordet - og så, i løpet av en liten time, klistrer byen full av fargerike RV-plakater.

I Møre og Romsdal har RVerne i byen reist parolen: Start valgkampen med å invitere "de nærmeste" til en uformell kaffe-kopp - inne eller ute. Dette er utrolig enkelt å organisere og kan være minst like inspirerende som å drikke kaffen aleine(!)- eller sammen med dem du alltid drikker den sammen med. Og dessuten: Det gir deg sjansen til å mobilisere nye folk til å stemme RV, nye folk til å bli med i RV-gruppe, - og kanskje på litt sagt: Nye kommunister.

LA VALGKAMPEN BLI EN "NY VÅR" I KUNNISTISK MASSEARBEID. KVITT DEG MED BAGASJEN OG FÅ I GANG MASSEARBEIDET! Forvaltningsorgan for AKPs parthistorie (www.akp.no) 2020

AVORDAN VALGKAMPEN SKAL ORGA ISERES

I forrige rutine ble hovedprinsippene for organiseringa i valgkampen sendt ut. Jeg går ut fra at alle har lest dem, og jobber for fullt i tråd med dem.

Likevel skal jeg gjenta noe av det.

Vi i RV ledelsen har delt inn valgkampen i to faser fra 1.mai og fram til valget.

- 1.fase går nå og fram til fellesferiens begynnelse
- 2.fase går fra fellesferiens slutt og fram til valgdagen

Arbeidet i 1.fase legger grunnlaget for at 2.fase skal bli vellykket. I første fase skal alle jobbe slik:

1. Bestemme hvilken RVgruppe du skal jobbe i

(Avd.styret skal hele tida ha oversikt over hvor og hvordan du ^{jobber}

2. Alle RV gruppene skal ha en offentlig leder/kontaktperson.

Dette for at vi kan ta direkte kontakt med gruppene, formidle kontakt, beskjeder osv.

3. Alle KK abonnenter i ditt område skal oppsøkes. Oversikt sent ut nå. Målsettinga er at alle skal bidra i valgkampen på et eller anna nivå (fra å dele ut løpesedler i postkasser til å gå på dørbesøk). Se eget skriv til dette bruk, sen ut i denne rutina.

4. Alle dine personlige venner må også spørres om bidrag i valgkampen.

5. Alle RV gruppene må ha minst et møte før fellesferien, der alle som har sagt seg villig til å bli med i valgkampen innkalles. På dette møtet skal planen for RV gruppas valgkampinnspill diskuteres og vedtas.

6. RV ledelsen skal ha oversikt over RV gruppenes planer for folk drar på ferie.

Dette er hva vi i RVledelsen krever av dere.

Tilbudene vi har til dere i denne fasen er:

1. Skoleringamøtene.

Her vil dere få mye politisk materiale og argumenter dere kan bruke i valgkampen. Minner om de to møtene som er igjen:

8. juni: Midt-Norge og RVs Freds- og forsvarspolitik

15. juni: 80- og 90 åras Trondheim: Hva kan vi forvente av dem

2. 16. juni kl. 18.00: Kontaktmøte med alle RV gruppeledere.

Her skal vi oppsummere arbeidet så langt, utveksle erfaringer og diskutere hvordan vi videre skal jobbe.

3. 10. juni kl. 19.30: Åpent møte for alle RV interesserte for å diskutere og vedta program for Trondheim kommune og Sør-Trøndelag fylke. Dette er siste mulighet for alle til å kunne påvirke hvordan programmene skal se ut. VIKTIG.

4. Fra 1. juni har vi ansatt sekretær på P-14.

Runar Kvinnestad vil være hver dag på kontoret fra kl.12-17.

Vi vil at P-14 skal utvikle seg til å bli et skikkelig RV senter.

Dere avgjør om det i virkeligheta blir slik.

5. Vi skal ha et kontaktmøte til før fellesferien.

6. Vi skal også lage et kontaktblad (slik vi hadde i forrige valgkamp)

7. Vi vil stille med en person på KK stand på Nordre hver lørdag, for å dele ut RV materiale. Har du lyst å stå der? Bare gi oss et beskjed så går det i orden.

8. Vi har et medium som ikke så mange andre partier har, nemlig vår egen nærradio - RV radioen.

Den vil vi bruke. Har du ideer på hva RV radioen bør ta opp -

lokale saker osv. Det er ditt ansvar også at vi får utnyttet RVradioen best mulig.

Dette er hvordan vi ser for oss første fase i valgkampen.

Det ser kanskje litt kjedelig og tradisjonelt ut - derfor er vi åpen for alle nye ideer, så hjertelig velkommen med dem.

For å oppsummere: Mest mulig av det organisatoriske arbeidet skal være unnagjort før fellesferien starter.

Hva skal vi så bruke 2. fase til ?

Svar: Beinhard jobbing fra mange, mange aktivister som skal sørge for at Kari Hansen og Inga Næss kommer inn i bystyret.

Det var en fin innsats fra mange i valgkampen 1981. Vi skal gjøre det enda litt bedre nå.

Vi vil komme tilbake med mere konkrete og håndfaste planer for 2. fase senere.

Så kamerater, brett opp armene og gå på med liv og lyst - valgkamp er artig.

La oss vise oss sjøl og borgerskapet at vi ikke har glemt hvordan massearbeid skal drives.

LYKKE TIL.

MULIGHETER FOR ⁶ FRAMGANG?

1.1.84 er RV i Trondheim representert med Inga Ness og Kari Hansen i Trondheim bystyre! Urealistisk? Med en "forståelig" politikk, en aktiv og konkret valgkamp er dette fullt ut mulig. Valgresultatet er på mange måter en målestokk på AKP(ml)s styrke, og vi har behov for å bygge opp denne synlige styrken.

- a) RV i Trondheim har hatt en kla framgang i evnen til å utnytte kontakter med interessegrupper (Trikken, Lerkendalaksjonen, atletklubb ol) og reist deres sak i bystyret. Et eks.: Atletklubben (vanlige folk) hadde problemer med treningslokaler (kommunen skulle rive). RV klarte gjennom å reise interpellasjon, å presse kommunen til å gi dem nye lokaler.
 - b) Vi har evna bedre enn tidligere å få mediadekning for våre saker. eks Uffa-aksjonen og Atletklubb.
 - c) Det er lettere å stemme på oss ved kommunevalg enn i stortingsvalg
 - d) Framgang i Rød Ungdom, samt AKPs styrke i fagbevegelsen i byen.
- Samla sett må dette føre til et bedre utgangspkt. for valgkampen -83 enn i -81.

HVA ER VITSEN MED Å STILLE TIL VALG.

Her i byen/distriktet står det en klar motsigelse som sier: AKP bør stille til valg alene - da først er man sikret den revolusjonære profilen i det parlamentariske arbeidet. I dag drives mye reformistisk tall, hevdes det. Hva ville AKP ha gjort annerledes enn hva AKPerin Kari Hansen har gjort de 31/2 åra hu har sittet i bystyret?

Det daglige parlamentariske arbeidet må nødvendigvis bli prega av nye stillingtagen til reformer som f.eks daghjem, hvor skal de nye boligområdene ligge, hvor mange alderhjemsplasser trenger byen o.s.v. Jeg er stygt redd for at uten RVs deltagelse i bystyret i 8 år snart, hadde partiet stått på bar bakke i utforming av konkret dagspolitikk for byen Trondheim. Et like urokkelig faktum er at partiet AKP har kommet svært til kort i evnen å utvikle revolusjonære perspektiver i dagskampen. Dette slår ut både i RV, faglig, kvinnekampen. Dette er viktig å oppsummere underveis.

I valgkamen 1983 må vi kjempe for å bli dyktigere til å forene dagskampen med de langsiktige perspektivene. Dette blir ei viktig politisk målsetting i 1983

POLITISK INNRETNING.

Det må bli slutt på den tida der vi sier at alle og alt er like viktig å jobbe med i valgkampen. Vi skal ha politikk for enhver gruppe: idrett, homofili, kultur o.l., men når det er sagt må vi i valgkampen for i år prioritere Arbeiderklassen/arbeidsplasser og ungdom.

ARBEIDERKLASSEN: Vi må videreutvikle den økonomiske politikken vår. Den forrige valgkampen innebar et viktig skritt framover, bl.a. gjennom analysen av oljepengene. Dette ble likevel for snevert/vi evna ikke å gi svar på problemene i dag. Den økonomiske krisa og arbeidsplassnedleggelsene/ hvorfor Aker legger ned TmV og Stålkonstruksjoner o.l. Dette blir sannsynligvis den viktigste saken i valgkampen. MEN RV har små muligheter for å få noen gjennombrudd på dette, hvis ikke den faglige kader'n (skal hvist være ganske mange) snur seg rundt og deltar aktivt. Det er jo først og fremst arbeiderklassen vi ønsker å høyne nivået på i disse spm., og det blir svært så vanskelig for "den røde frisør" å gjøre dette. Store deler av fagbevegelsen har hatt, mildt sagt, ei slapp holdning til å spre RVs revolusjonære propaganda på sine arbeidsplasser.

Kamerater i Jern&Metall, NNN, Kjemisk, Bygning, Kommuneforbundet o.l. Dette må det bli slutt på. Lær av Arbeiderpartiets metoder, er vår parole til dere.

UNGDOM: I 1981 hadde RV 5% som snitt av stemmene på skolevalgene i fylket. Dette var det beste resultatet på landsbasis. Rødt Ungdom har hatt klar framgang i perioden. I år må vi skjerpe oss på å gi valgkampen blandt ungdommen et mere ideologisk preg. Vi må endel utover sakspolitikken, til mere verdensanskelse - solidaritetstanken - holdninger - antirasisme o.l. Dette må bli et viktig supplement til skolekamp - og andre konkrete paroler

TIL OPPSUMMERING: For byen bør disse 2 områdene - arbeiderklassen og ungdom være hovedinnretninga. For fylke forøvrig blir krisa i helse og sosialsektoren den viktigste.

I tillegg kommer forsvar/fred inn og må endel tid av valgkampen til RV. Fredsmars 83 - kommer til å ende i Trondheim - og vi kan ikke stå passivt å beskue dette. Mer om dette seinere.

VÅRT FORHOLD TIL DE ANDRE POLITISKE PARTIENE: Vi må utvikle en smidig taktikk i forhold til de andre partiene. HØYRE sitter med regjeringsmakta og må være angrepsmål nummer1. DNA prøver å få monopol på kampen mot Høyre. Dette er et faktisk problem. Vi er nødt til å påvise sammenhengen mellom H og DNAs politikk. At H jobber ut fra DNAs langtidsprogram for perioden 81 - 85. Vi må passe oss for å miste vår sjølstendighet - og avvise enhver form for fredsavtale med DNA. Her i byen står ~~Rasmus~~ Pärrow (AP) og Buch (H) laglig til for hogg, de har gått parløp i snart 2 år uten nevneverdige uenigheter.

SV: Hver 10. SV-velger har RV som sitt "annet parti"(flere hundre i byen). Derfor må kritikken av SV være smidig. Lokalt i Trondheim har SV gitt oss mange gratispoeng. Da rådmannen i Tr.heim foreslo 21% økning på strøm for 1983, kom SV med sine 15%. "Det var mye bedre, rammet ikke folk så mye" mente SV! Sv har til dags dato ikke stemt i mot de totale budsjetttrammene for Tr.heim kommune. De tar klart ansvar for borgerskapets tilstrømming av de offentlige utgifter, som er styrt fra staten. Så må vi ikke glemme dere "glimrende" forslag om å legge ned trikken, med den begrunnelse at kommunen har dårlig økonomi.

NKP: er et døende parti. Vi skal ikke glemme dem før likskue er et faktum.

FrP: Rød Ungdom starta i fjor et arbeidet med å avsløre den billige og reaksjonære demagogien til Hagen og co. Kampen for å avsløre FrP trur jeg ~~så~~ blir spesielt viktig i skolevalgkampen. Også kampen mot rasismen.

K H

FORSVARSPAROLA

1. MAI

På stiftelsesmøtet i FFF den 7.4.83 ble følgende parole vedtatt: NEI TIL ATOMVÅPEN - FOR ET STERKT OG UAVHENGIG FORSVAR. Et lite mindretall på møtet gikk inn for å sløyfe parola. Undertegnede hører til dem som mener det er riktig å reise kravet om et sterkt og uavhengig forsvar i 1.mai toget. Men den ordlyden som parola har fått er uheldig. Intensjonene med parola fra initiativtagernes side er grei. En ønsket å kople ~~NEI~~ NEI TIL ATOMVÅPEN sammen med kravet om et sterkt og uavhengig forsvar for å neke på et alternativ til pasifismen.

NEI TIL ATOMVÅPEN er et krav som må rettes til supermaktene USA og Sovjet først og fremst. Alternativet For et sterkt og uavhengig forsvar er et krav vi stiller til den norske regjeringa. Den siste parola har dessuten flere bein å stå på enn bare å være et alternativ til NTA, jfr. de siste ubåt-krenkingene i Hardangerfjorden. En bedre formulering ville vært: NATØ - forsvaret ingen forsvarsparanti, gir ingen trygghet - for et sterkt og uavhengig forsvar" slik enhetstoget i Notodden vedtok.

kveldulf

9 21. august -83: kamp mot Sovjets socialimperialisme

21. august 1968 er det 15 år siden Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia.

Siden 21. august 1968 har Sovjet vist stadig nye aggressive framstøt i retning verdensherredømme: Kambucha, Afghanistan og Polen er de tre mest ulykkelige.

Mens verden registrerer disse overgrepene, vinner lederne i Krenml støtte i verdensopinionen som fredselskere og de mest villige nedrustningsvennene. De siste åra har vi vært vitne til framveksten av en fredsbevegelse som i all hovedsak vurderer Sovjet som en fredsvenn og USA som den store stygge ulven. Høsten 1982 bevilget Jern og Metall (landsmøtet) store summer til vennskapssambandet Norge-Sovjet, bevilgninger til Afghanistan og Polen ble avslått.

Hva vil vi at 21. august markeringa skal være?

Jeg har to punkter som peker seg ut som særskilte viktige.

1. Høyne forståelsen for Sovjets imperialistiske og hegemoniske karakter og at alle enkeltovergrepene er ledd i en global strategi for verdensherredømmet.
2. Arbeidet omkring 21. august må gjøre det klart at freden i Europa bare kan sikres gjennom aktiv solidaritet med det Tsjekkoslovakiske, Afghaniske og Polske folket.

Tre saker vil stå sentralt i 21. augustmarkeringa:

Sovjet ut av Tsjekkoslovakia - Støtt Charta 77.

Sovjet ut av Afghanistan - støtt motstandsbevegelsen.

Støtt Solidaritet - Nei til Sovjetisk innblanding i Polen.

I mobiliseringsarbeidet blir det viktig med propaganda og agitasjon på alle tre frontområder, utgangspunkt i august -68 med vidre påpeking av Sovjets aggressive framstøt med vekt på Afghanistan og Polen.

Det må bli viktig å rette arbeidet inn på Fredsbevegelsen og Fagforeninger/Parti/Klubber.

I år skal det arrangeres fredsmasj fra Eidsvoll til Trondheim. Det vil bli viktig å markere oss på Nidarøhallen hvor fredsmasjen vil ende.

Når det gjelder fagforeninger/klubber/parti har vi i år gått tidlig ut med henvendelser. Vi har allerede mottatt svar fra en rekke, og vil i løpet av mai sende ut purringsbrev.

Initiativkom. for 21. aug. -83

21. august 1953 er i et valgår - tre uker før valget.

RV må se det som en viktig oppgave å drøve fram og markere og utnytte 21. august i valgkampen.

Jeg vil se det som viktig å prøve å få til et konfrontasjonsmøte mellom partiene uka før eller 14 dager før 21. august, og at dette møtet arrangeres av Initiativkomiteen for 21. august.

Få sjølve dagen 21. august vil vi foruten et demonstrasjonstog satse på å få arrangert en friluftskonsert på marinen. Undersøkelser og forberedelser om dette er i gang.

Til slutt vil jeg rette en sterk oppfordring til partifolk om å bli med i arbeidet før 21. august.

•La oss få en kraftig markering av 21. august i år, en markering med kamp mot all Sovjetisk sosialimperialisme!

LISE

GHT 8/4 1950

SVENSK NÖYTRALITET SIKRES

- Hvis vi bare høyner vår levestandard ubegrenset, tør Sovjet aldri slippe soldatene sine inn i Sverige.

11 TYLER DU FORTATT?

Mange Mlere har vært skeptiske til Radio RV: "De får ikke nok lyttere De greier ikke å holde det gående". Skepsisen er nå gjort til skamme. Telefonen ringer nå i et kjør på våre direkte lørdagssendinger. Og det er mest vanlige folk som ringer. Videre: På tross av noe gjennomtrekk har RRVs stab vokst sakte men sikkert, og vi har i dag en rutineret kjerne som lover godt for varig drift. Men vi er fortsatt for få personer! Vi ønsker nå å informere om, og diskutere følgende saker med Mlere og sympatisører: 1) Hvor viktig er nærradio? Vår frekke påstand: Mlere flest har ikke kunnskaper om, eller forståelse for, hva "mediarevolusjonen" innebærer. 2) Er radio RV god nok? Vi mener nei, og vil gjerne diskutere forslag til forbedringer. 3) Forslag til nye programmer og flere sendinger pr/uke (det er fortsatt mye ledig sendetid som kan taes i bruk) 4) Hvilke oppgaver kan RRV tilby?(journalist, musikkmedarbeider, tekniker, organisator m.m.) Det er ikke slik at man må gå "på lufta" for å være med. 5) Hva slags opplæring kan RRV gi? Vi kan lage kurs både for teknikere og programfolk. Ingen forkunnskaper om radiodrift forlanges.

MØTE DEN 20 JUNI

NB | Vi oppfordrer imnstendig alle som har snev av interesse for RRV om å komme på møte om disse sakene i Prinsens gt. 14 mandag den 20.juni kl 20.00. Møte vil starte med en demonstrasjon av hvordan en sending foregår.

T.A

FRIVILLIG LISENSORDNING: RADIO: RV

Vedlagt i dette ~~RE~~ FK er et skjema for frivillig lisens til RRV. Les hva som står på dette skjemaet. Hvis du allerede ikke er vervet som frivillig lisensbetaler, så oppfordres du til å skrive deg på (Hvis du synes Radio RV er et tåpelig prosjekt, så skriv deg ikke på. Kom da i stede på møte den 20.juni og diskuter med oss!) Prøv gjerne å få noen i din omgangskrets til å skrive seg på. Send så skjemaet til Radio RV postboks 4585 Kalvskinnet, 7001 Trondheim, i lukket konvolutt. Vi vil så sende ut postgiroblanketten m.m. til lisensbetalerne.

For RRV

TA

DELEGASJONSTUR¹² TIL SOVJET!

Delegasjonstur til Sovjet.

En faglig kader og tillitsmann i et konsern i avdelinga mi skal være med på en delegasjonsreise til Sovjet i august i år. I diskusjonen i avdelinga, blei jeg stående aleine i å gå mot deltagelse. Ettersom jeg mener denne saka reiser flere viktige prinsipp spørsmål tar jeg den opp til debatt i FK.

Tillitsmannutvalget i konsernet kameraten jobber i er et av de få som pleier regelmessig kontakt med den statlige fagbevegelsen i Sovjet gjennom utveksling av delegasjoner. Kommunistene i tillitsmannsutvalget har gått i mot disse delegasjonsreisene mer eller mindre aktivt. Kameraten det gjelder peker seg ut positivt i så a måte gjennom å ha gått aktivt mot delegasjonsreisene.

Etter behandlinga i fellesutvalget i år hvor våre folk nok en gang blei nedstemt gikk kameraten aktivt inn for at når det først skulle sendes en delegasjon, så skulle han være med. Begrunnelsen for hans standpunkt er denne: Når vi har tapt den politiske kampen om å kutte delegasjonsreisen, så er det viktigere at det sendes en kommunist som kan skaffe opplysninger for å avsløre sovjet systemet og bidra til å torpedere delegasjonsreisene ved neste korsvei, enn å sende revisjonistiske tillitsmenn eller tillitsmenn som reiser kun for turens og vedkaens skyld.

Jeg mener dette er et helt prinsippøst standpunkt. Partiet har lenge hatt ei linje på å bryte alle offisielle faglige forbindelser mellom norsk fagbevegelse og den sovjetiske. Dette blei kraftig skjerpaa etter invasjonen i Afghanistan og hendelsene i Polen.

Fagbevegelsen i Sovjet er et lydig redskap for den russiske herskerklikken i Kreaml. Fagbevegelsen er inkorporert i det fascistiske statsapparatet som undertrykker hundretalls millioner og fører aggressive og brutale angrepskriger.

fører aggressive angrepskriger.

Uansett en kommunisters private motiver for å delta på en delegasjonsreise til Sovjet, så er vedkommende objektivt med på å opprettholde forbindelser som er en skamplett for norsk fagbevegelse. Med en historisk paralell til forholdet mellom Norge og Tyskland på slutten av 30 åra, så er jeg ikke i tvil om hvordan ettertida ville dømt en delegasjonsreise av faglige tillitsmenn til Tyskland uansett deres hederlige motiver.

Kameraten, med støtte fra resten av laget, la stor vekt på at en kommunist kunne utnytte en slik delegasjonsreise til å propagandere mot og avsløre sovjet systemet bl.a ved å skaffe informasjoner via mer uoffisielle kanaler. Mitt argument mot dette er at det er illusorisk å tro at man på en slik delegasjonsreise får anledning til å ta sjelstendige kontakter og initiativ. Med kameratens klart uttrykte holdninger er det vel snarere sannsynlig at han vil få spesiell oppvarming og påpassning. At deltagerne på disse delegasjonene pumpes med vodka og tilbys horer er heller ikke nytt og kan "avsløres" uten at man sjøl reiser.

Isteden for å reise til Sovjet og deretter gå ut i pressa, bør kameraten isteden gå til pressa og si at han boikotter delegasjonen utifra Sovjets okkupasjon av Afghanistan og sabelraslinga overfor Polen og at det er en skam for norske fagbevegelse at kontakten med den statskontrollerte fagbevegelsen opprettholdes.

Men som sagt i laget mitt stod jeg aleine om dette synet. Mitt spørsmål er derfor. Er det jeg som er firkanta eller er det kameratens standpunkt som er prinsippløst og forkastelig?

Konrad

Gjennomføringa av KK-kampanja vinteren -83, viser at arbeidet med KK har fått en høyere prioritet i partiet enn de siste åra. Rent tallmessig nådde vi målsettinga for kampanja. Likevel var det de færreste avdelingene som prioriterte KK som virkelig hovedoppgave i per. 15/1 - 1/3. Dette viser at mulighetene for verving av abonnenter er større - og at en virkelig kampanjeinnsats fra hele partiet burde kunne føre til overoppylling av målsettinga.

DS mener at å sikre at det stående direktivet om KK (TF des. 82) blir gjennomført i hele partiet er nå den viktigste oppgaven i arbeidet med KK! DS mener at dette arbeidet vil kreve større oppmerksomhet i fra de aller fleste avdelingene, enn hva de har prioritert KK til nå.

BEREDSKAPSDISKUSJONEN

I valget og andre sammenhenger skal vi gå inn for følgende saker:

- 1) Oppretting av stående styrker i Trøndelag. 1 brigade på 5000 mann
- 2) Tilfluktsrom sikra mot atombakteriologiske - og kjemiske våpen
- 3) Styrking av luftforsvaret for tenes nærforsvar,
- 4) Styrking av flyplassenes luftvern.
- 5) Vi må først og fremst være oppmerksom på å bekjempe tilpasningsfløya i borgerskapet og innafor DNA spesielt. Kapitulasjonisme og passifisme er en større fare i dag enn den åpne pro-sovjetismen, men vi må være oppmerksomme på å blottstille NKP og ~~andre~~ andre Moskva-agenter.

INNRETNING PÅ ARBEIDERKLASSEN

- 1) Skal vi hindre deproletarisering og begynne en plannmessig oppbygging kreves det politisk mobilisering på betydninga av arbeiderklassen.
- 2) Dette må kombineres med en debatt om klasseanalyse og ideologiske strømninger i arbeiderklassen.
- 3) DS må legge en konkret organisatorisk plan for utbygging.
- 4) DS pålegges å lage en undersøkelsesmøte med medlemmer som er vervet fra arbeiderklassen, og tidligere medlemmer (fra arb.kl.) som er utmeldt.
- 5) Det lages en plan for igangsetting av en parti-skole for nye medlemmer fra arbeiderklassen.

STRATEGI/DAGSKAMP

En av de store problemene vi har hatt i de valgkampene vi har gjennomført har vært å få til en rimelig forening av de strategiske målene og dagskampen. Det er helt nødvendig at vi tar denne diskusjonen enda en gang for å prøve å komme videre i retning av et riktig opplegg for et aktuelt, revolusjonært alternativ.

Utgangspunktet er forsåvidt greit: RV mener at bare sosialismen kan løse arbeidsfolk sine problemer. At sosialismen ikke er et entydig begrep er et problem for seg, et mer umiddelbart problem er at sosialismen ikke vil stå på dagsorden i de neste 4 åra og at RV skal presentere et program for disse åra der altså sjølve løsningen på problema er utelukket.

Min mening er at vi ikke i stor nok grad har tatt konsekvensene av dette. Vi har i for stor grad gitt inntrykk av at vår politikk for dagen i dag har vært et reelt alternativ for stat, fylke og kommune. Vi har henvist til oljemilliardene når det gjelder å berge arbeidsplassene, når det gjelder å opprettholde og videreutvikle helse- og sosialvesenet osv. Jeg mener vi må stå fast at vår politikk ikke er en god politikk for en mest mulig levedyktig fortsettelse av kapitalismen i Norge. Den beste politikken for et fortsatt kapitalistisk Norge er netopp å få lagt ned TMV, Sulis og Tysseidal, og få gjennomført omfattende strukturendringer, slik det er planlagt i Ulveseth-utvalget og Buvik-utvalget.

Jeg mener at vi må slå fast at vår politikk er den beste for arbeidsfolk i dag, og at denne politikken følgelig står i motstrid til borgerskapets interesser. Derfor er ikke vår politikk et reelt alternativ for stat, fylke og kommune fordi disse er borgerskapets sine apparater i styringa av samfunnet.

Vi må ta utgangspunkt i at det finnes to slags "bra" og to slags "dårlig" to slags "riktig" og to slags "galt" - alt etter hvilken klasse en ser probl. fra, og ikke late som om vi har en politikk som er bra for "samfunnet", som om klassene ikke eksisterte. Vi må erkjenne klassekampen - også i valgkampen.

Jeg mener vi har alt å vinne på å klargjøre disse sakene. Hvis vi er i stand til å utvikle god agitasjon og propaganda på noen saker er det mulig å blottstille kapitalismen for mange folk. Vi kan ta TMV og videreutvikle det arbeidet klubben der har gjort m.h.t. de samfunnsmessige konsekvensene av nedlegging - at det fra en slik synsvinkel er galmannsverk samtidig som det i dagens Norge er rasjonelt, sett fra herskerklassens synsvinkel. På de viktigste områdene, må vi lage konkrete eksempler der vi stiller klasseinteressene opp mot hverandre. På det viset vil det ikke bare være mulig å påvise kapitalismens elendighet, men også vise at A1 er lik B og at RV er det eneste sosialistiske alternativet ved valget.

Om intervjuet med meg i Adressa: Kang er ensidig og tar for hardt i!

Ja-Kang-vi er fortsatt medlemmer av samme parti-håper jeg? Du har en relativt negativ vurdering av intervjuet med meg i Adressa 5.2.83. I konklusjonen spør du om vi er medlemmer av samme parti.-Vi er da som sagt det-men vi har utvilsomt ei ulik vurdering av partihistoria og partiets svakheter. Nå må det straks slås fast at jeg sjølsagt ikke har monopol på vurdering av historia-og-sett med enda lengre tidsperspektiv, kan det sikkert tenkes at jeg endrer syn på en god del saker. Intervjuet med meg er da også et sterkt personlig intervju, ikke godkjent av hverken SK eller DS. DS var imidlertid orientert om intervjuet og godtok at vi kjørte det. Fordi du er så bastant i din kritikk-du er "skuffet og irritert"-må jeg først si noe om hva som er mitt og hva som er journalistens ansvar:

Intervju

Intervjuet kommer i stand ved at journalisten og jeg snakker igjennom en mengde saker i løpet av noen timer. Journalisten gjør noen notater-og danner seg et bilde av den som skal intervjues. Deretter går hun i gang med utskrivning-ikke ord for ord, men inntrykk og noen sitater. Ellers bestemmer avisas linje hva som kan kjøres og en god del av vinklinga. Det betyr at jeg ikke kan få inn de sakene jeg vil ha kjørt-og med de orda jeg velger. Avisas spissformulerer-ofte irri-

terende skarpt.(f.eks. i det som står om partiet og arbeiderklassen. Dette er ikke mine ord-enig med deg i at dette ikke er korrekt. Men-godtar jeg intervjuet kan jeg korrigere noe, men godta endel saker som en ikke er fornøyd med. Snakket bl.a med kammerater om jeg skulle korrigere det som står om arbeiderklassens Kulturløshet". Men-vi lot det gå. Kanskje skulle vi stoppa dette?) Ellers er ikke intervjuet heller ei analyse, men noen viktige saker-sakene i stor grad bestemt av hva avisa er interessert i. På denne bakgrunnen mener jeg vi må være fornøyd med hvordan journalisten har greid å presentere en AKP-talsmann.

Vi er uenige i vurderinga av historia

Du sier jeg er historieløs. Om du med det mener at jeg tar saker løsrevet fra en historisk sammenheng-er jeg uenig-Hverken jeg eller Dag Solstad moraliserer over partiet. Det er nettopp det vi prøver å få fram-at det som skjedde knapt kunne vært unngått. Men-samtidig må vi-når vi har oppsummert saker og ser videre-være istand til å korrigere det vi oppsummerer som feil. Vi må ikke være redde for å være sjølkritiske. Dette har jeg lagt vekt på i intervjuet.

Jeg mener at vi er for sterkt påvirkta av utviklinga i Kina og Albania, Jeg mener at vi skaffa oss for lite kunnskap om historie, økonomi og klasseforhold i Norge. Jeg mener vi holder oss for dårlig orientert om sosialismedebatten utafør "egne rekker" (innavl-mister ideer utafra)

Jeg oppfatter at dette er fle-tallet sin

oppfatning. (Jfr. vedtak om idealisme fra årsmøte i Sør Tr. lag)

Vi trodde på framgang basert på en ensidig vurdering av egen styrke. Erfaringer fra alle revolusjoner til nå er at revolusjoner skjer når herskerklassen er kraftig svekka og ikke i stand til å styre lenger. Partiene som har trådt fram på scenene og leda arbeiderklassen og folket har ofte vært ferske og mangla både program og erfaring. Likevel har de fått masseoppslutning. (jfr. Pariserkommunen 1871 Oktoberrevolusjonen 1917, Tyske og Ungarske revolusjon, revolusjonen i Магачи Jugoslavia og Kina) -Kanskje partiet i Kina og Sovjet var sterke og forberedt - men det avgjørende ser ut til å være den revolusjonære stemninga i massene basert på økonomiske og politiske forhold og herskerklassens evne til å styre i en slik situasjon. På bakgrunn av slike erfaringer - så vi for bl.a. ser sjølsagt ikke bort fra at kapitalismen raskere enn vi har trodd kan komme i en situasjon som vender massene vekk fra systemet og mot oss. Vi hadde altså etter min mening en idealistisk vurdering av klasseforholda i Norge på det tidspunkt - et Styrken vår har bl.a. vært at vi har vært i stand til å innse dette når de sterke ytre påvirkningene nå er blitt svakere.

Kunne gjerne tenke meg å høre din vurdering av dette. Dette er en viktig debatt som vi har kjørt for lite i FK-

Kort om 3 saker du kritiserer meg for.

I det korte innlegget ditt tar du opp 3 konkrete saker du kritiserer meg særlig for.

a. Proletariseringskampanja

Sitatet du peker på her har ikke direkte med proletariseringskampanja å gjøre. Tvert om sier jeg på s. 14 at proletariseringskampanja var en kampanje for å "gjøre arbeiderne mer bevisst og å oppildne til kamp". Dette framstiller jeg som positivt. Det du siterer er min vurdering av en ensidig positiv vurdering av arbeiderklassen som glemmer de negative sidene. Framstillinga fra journalisten sin side er imidlertid langt skarpere enn jeg vil gå god for. Altså - tror vi er enige i vurderinga av proletariseringskampanja.

b. Intellektuelt hovmod.

Du sier jeg har tendens til intellektuelt hovmod - Ditt eks. her er det jeg sier om at vi neglisjerte intellektuelles særegne evner - evner som kunne kommet partiet mye mer til gode. Det betyr ikke at jeg ikke ser på arbeiderklassen som den ledende klassen - bare en konstatering av at vi trenger mye mer intellektuelt arbeid skal vi utvikle politikken og slagkraften vår. Er du uenig i dette? Har vi ikke lov til å peke på en slik feil?

c. Kulturrevolusjonen.

I intervjuet uttaler jeg meg negativt om kulturrevolusjonen. Du mener denne saken først må avklares innad i partiet. Nå er jeg meget knapp i min omtale av kulturrevolusjonen. Jeg sier den var et "feilgrep" - men ikke i hvilken grad - eller hva som var feil. Tror det er nokså kjent i dag at mange ledende partikammerater har uttalt seg såpass åpent om sin tvil. Det er også klart - bl.a. fra KK - at mange fortsatt mener hovedsida av kulturrevolusjonen var bra. Jeg tror jeg holder meg innenfor rammen av partidemokratiet her, men er

enig med deg i at det kan ha negative sider at jeg tar et såpass klart standpunkt. Kunne tenkt meg å få flere syn på dette-håpe det først og fremst stimulerer til debatt!

Håper du får tak i hovedsaken av hva jeg mener. Det ble litt raskt skrevet.- Viktigst nå er at ~~xxx~~ vi diskuterer historia vår. Det er ikke lenge før en ny beretningsdiskusjon kommer. Kan være lurt med litt oppvarming til den.

Peder.

Vægvisen males. Han skriver: Arbejdernes kritiserer Lin Pio og gamle Kung. På hans forklæde står: «Arbejderbeskyttelse på arbejdspladsen». Billedet er opslog i et flyveblad i forbindelse med diskussionen om Lin Pio og Kung-fu-tse. 1974.

Dagskampen i partiet

Roger skriv i svar til meg (FK mai) at siste landsmøte la opp til intern prioritering av oppgavene, eg er klar over dette, men les du prinsippprogrammet som vart vedtatt, blir det stilt visse minstekrav til korleis vi skal arbeide. I del 7 kap 17 står m.a. "AKP(m-1) kan berre vinne tiltru frå arbeidsfolk når partiet syner at det tar alvorleg på dei daglege små og store kampane for interessene til arbeidsfolk. AKP(m-1) må vere der massene kjempar, og så lenge tilheva er slik som i 1980, må ein stor del av kreftene til partiet brukast i kampen for å delta i dei små og store forsvarskampane massene fører".

Roger spør meg kva eg vil prioritere ned, ei umogleg problemstilling. Mi meining er at DS må laga planar og gå i spissen slik at partiet går på to bein og spelar pioner med meir enn ein finger.

Eg trur ikkje Roger heilt har forstått kva dagskamp er når han brukar eksempel som 8.mars, 1. mai og valgkamp. Etter mi meining er dette anledningar til å gjøre dagskampane meire politiske og heve dei opp til eit høgare nivå, men 8. mars, 1.mai og dagskamp er ikkje dagskamp i seg sjøl. Når 1. mai viser tilbakegang, er det ikkje først og fremst p.gr.a. dårleg mobilisering, den er mest eit uttrykk for at partiet er lite innblanda og drivande i dagskampen. Utan høg temperatur i dagskampen vil vi få gliane 1.mai tog og fraseprega valgkamp. Stimuler byggevirksomheten.

- Byggingaarbeidere krever arbeid - var ei parole i FFF toget, eg skal vere forsiktig med å kritisere i og med at eg sjelv ikkje kom med betre forslag, men eg meiner det er uttrykk for kor utanfor vi er når det gjeld massekamp i den bransjen. Du avsluttar med å sei at det er berre å sette igang massemobilisering, vi bør snart lære oss at massekampen ikkje kan skruvast av og på i anledning 1 mai og valgkamp.

Til slutt nokre ord om linjer. Det er ikkje nok å sei at det er vi for og det er vi mot og kalle det for politiske linjer. Å ha politikk på, meiner eg betyr kunnskap og taktikk på området. Eksempla du nevner, 6 timers arbeidsdag, arbeidsnedleggelse, permisjoner, minioppgjøret

er alle områder vi ligg heller tynt an. Bortsett frå dei få aktivistar på desse områda, meiner eg at DS og partiet ellers har lite å stille opp med. Eit absolutt bra tiltak denne våren er møte på P 14, slike møte trur eg er viktige for å utvikle politikk.

ANTON

ps. Kanskje vi bør fortsette diskusjonen om dagskampens plass i partiet meir alment.

Samfundets rikeleg skapas av arbeiderne, bønderne og de aktive intellektuelle. Hvis de tager deres skapas i deres egne hænder er der ingen vanskeligheder, de rike kan overvinde.

SOMMERLEIR

Tema for sommerleirene i år blir kapitalisme-sosialisme.

Diskusjonene har to mål- for det første er det nødvendig at vi blir bedre til å agitere mot kapitalismen og for sosialismen, i valgkampen og ellers. For det andre blir sommerleirdiskusjonene en start på prinsippprogramdiskusjonen som skal gå fram til landsmøtet i 84.

Dette innlegget er et forsøk på å streke opp en del av de problemene som vil bli tatt opp på sommerleir. I tillegg er det et debattinnlegg. Kapitalismen: Vi har begynt å utvikle en ganske bra forståelse av basis i kapitalismen. Vi har fått mere kunnskap og større forståelse av krisa, de indre motsigelsene i økonomien, den politiske økonomien og betydninga av datarevolusjonen.

På den andre sida mener jeg at forståelsen av overbygninga under kapitalismen i Norge i dag er mangelfull, bl.a. illusjoner om det borgerlige demokratiet, om parlamentarismen. Det er nødvendig med en konkret forståelse av de fredelige herskertechnikene som borgerskapet bruker i dag.

Noen få eks:-Kobling startings-næringslivet. 60% av stortingsrepresentantene har verv i bedrifter. (maktutredninga)

- Stadig større del av statsstyringa blir overlatt byråkratiet. Byråkratiet bestemmer politikken til storting og regjering, ikke omvendt. Buvik utvalgets utredning om ensidige industristeder er ikke vedtatt i stortinget, men ligger under industridept.. Men det er ingen tvil om at den bestemmer statens og regjeringas industripolitikk (les : raseringpolitikk) i 80-åra.

- Borgerskapets kontroll over massemedia. Ferskeste eksempel er NRK's behandling av Tyssedalsaken.

Sjøl om vi har hemmelige valg, ytringsfrihet?, o.s.v. så er det ikke demokrati for arbeiderklassen i Norge i dag. En del demokratiske retter er ikke det samme som demokrati. Jeg mener en del folk har tendenser til å overse dette, og å gjøre spørsmålet om demokrati under sosialismen til et spørsmål om å forbedre det borgerlige "demokratiet".

Illusjoner om demokratiet under kapitalismen fører til to ting.

For det første: Undervurdering av borgerskapets styrke under kapitalismen og etter en sosialistisk revolusjon.

For det andre: Det hindrer en i å løse de virkelige problemene omkring demokratiet under sosialismen.

Så over til sosialismen:

For det første er det nødvendig å ha som utgangspunkt at sosialismen er et overgangssamfunn, mellom kapitalisme og kommunisme.

Sosialismen er ikke et mål i seg sjøl.

I basis finns det en rekke motsigelser bl.a. motsigelsen mellom plan-marked, virker verdiloven?, innenriks/utenriksøkonomi- hvor stor grad av sjølberging kan/skal vi ha?, er det mulig/sannsynlig men sosialisme bare i Norge? o.s.v.....

Nevner bareproblemer i stikkordsform. De er ennå ikke fullstendig løst reit teoretisk sett. Heller ikke finns det erfaringer fra sosialisme i høyt utvikla industriland som vi kan dra lærdommer av.

Kort sagt, her er nye upløyd mark.

Så spørsmålet om overbygninga under sosialismen- om demokratiet for arbeiderklassen.

Problemet kan stilles slik: Hvordan skal arbeiderklassen organisere seg som herskende klasse, hvordan sikre at klassen har makta over produksjonen, staten, byråkratiet og hæren?

Arbeiderklassen er fremdeles en klasse av arbeidere- samtidig en hersker-klasse. Dette er en motsigelse som gjør at spørsmålet om arbeidsdeling mellom arbeid og styring/planlegging står sentralt.

En sosialisme som ikke greier å gjøre denne arbeidsdelinga mindre og mindre, med det mål å oppheve den helt, vil ikke overleve, men sannsynligvis gå tilbake til en form for statskapitalisme.

Så lenge denne arbeidsdelinga finns er spørsmålet om hvordan arbeiderklassen skal ha makta over og kontrollere statsbyråkratiet helt avgjørende.

Under kapitalismen ligger styringa (eller mangel på styring) i markedet, men makedet er ikke fullstendig fritt. ~~Byråkratiet og staten~~

Stasbyråkratiet og det private storborgerskap har reell, men begrensa styring over økonomien.

Under sosialismen er produksjonen styrt ut i fra behov, det forutsetter en sentral planøkonomi. De byråkratene som styrer de sentrale planene vil derfor ha stor makt. Hvordan skal arbeiderklassen sikre seg kontrollen over dette byråkratiet? Det nye prinsippprogrammet nevner en del metoder og prinsipper som bør diskuteres på sommerleiren.

Et problem som jeg mener at prinsippprogrammet ikke behandler grundig nok, er spørsmålet om fagforeningene og organiseringa på arbeidsplassene. Prinsippprogrammet slår fast retten til frie fagforeninger og streikerett. Dette er riktig og nødvendig, men på den andre sida: Arbeiderklassen må organisere seg for å delta i planlegging og diskusjon om produksjonen på sin bedrift og i hele samfunnet.

Skal denne organiseringa skje gjennom fagforeningene? Hvis det er tilfelle så er ikke fagforeningene fullstendig^{avgjørende} av staten. På hvilken annen måte kan arbeider klassen organisere seg for å delta i planlegginga av produksjonen?

Til slutt, kort om partiets rolle under sosialismen. Det nye prinsippprogrammet slår fast at partiet må spille en ledende rolle i staten og i arbeiderklassen. Men at partiet ikke skal ha noen lovfesta særstilling. Men det vil sikkert dukke opp en del motsigelser når en går mer konkret til verks.

Men et anna viktig spørsmål som prinsippprogrammet reiser er spørsmålet om hvordan arbeiderklassen skal bli/være ledende i kommunistpartiet. Spørsmålet er todelt: Hvordan sikre overvekt av arbeiderklassen i partiet (for AKP i 81/82 var arb.kl. andelen 39,9%, industriarb.andelen var 21%). Den andre sida er vel så viktig, hvordan sikre at arbeiderklassen er ledende i partiet. Dette greier vi ikke idag, hvordan greie det under sosialismen. (og i dag for den saks skyld) Dette var et forsøk på å streke opp noen av de problemene som vi bør bruke sommerleiren til å komme videre på. På den andre sida - propaganda. Å fokusere bare på problemene under sosialismen er ikke særlig effektiv propaganda for sosialismen; sjøl om vi ikke skal stikke problemene under en stol.

Mens sosialismen er altså ikke bare problemer, tvert om, sosialismen gjør oss i stand til å kvitte oss med enormt mange av de problemene vi har i dag. Vi trenger å utvikle en konkret politikk over hva som faktisk er mulig å gjøre i et sosialistisk Norge, hvordan sosialismen vil kunne bli. Til det trenger vi mye konkret kunnskap om økonomien i Norge og verden, naturressurser i Norge, produksjonen, o.s.v.

Vel, det er nok av temaer og problemer å diskutere på sommerleiren. For at det skal bli gode og utviklende diskusjoner så forutsetter det at vi blir mange og at hele partiet tar del i denne diskusjonen.

Derfor, bli med på sommerleir på Sundt Folkehøgskole fra
SØNDAG 17.JULI KL:09.00 TIL ONSDAG 20.JULI KL.17.00 (se FK-mai)

VEL MØTT

Petra

VANDRELEIR I NORD - TRØNDELAG.

1. August - 6. august.

Pris kr. 350,- alt inkludert.

Barn kr. 75,- (til og med 12 år)

Fjell - terreng, med en hytte som base/depot.

Påmelding: Oktober Bokhandel 7650 VERDAL.

DS - økonomi

DS sin økonomi er dårlig for tida. Ved Årsskiftet ble det satt opp et meget stramt budsjett for -83. Målet var å holde aktiviteten på onlag samme nivå som i -82. En kontroll av regnskapet for årets første måneder viser store overskridelser. Vi hadde budsjettetert med overskudd både på jubileumsfesten og 1.mai - festen. Begge delene gikk med nokså store underskudd. Vi har ikke lyst til å legge fram tall i FK, men vil understreke at situasjonen krever tiltak både på inntekts og utgiftssida. Lagsstyret vil få mere detaljerte orintering på møtet med DS om ikke så lenge.

Som nevnt er budsjettet stramt satt opp, slik at nedkutting på utgiftssida får umiddelbare følger for aktivitetsnivået. Det er derfor av største betydning at inntektene øker. På noe lengre sikt vil økningen i kontingentingangen måtte bli hovedkilden til økte inntekter. En annen potensiell kilde, er sypatisører og nære venner. Det finnes alt i dag noen slike som gir mnd. bidrag til partiet, men det er få. Snakk med dem du kjenner, så skal lagsstyret få beskjed om hvordan innbetalingene skal ordnes.

I tillegg til slike tiltak som kan bedre inntektene på årsbasis, har vi behov forfor umiddelbare inntekter. I forrige rutine ba avd. vurdere å avse penger fra lagskassen. Vi gjentar oppfordringa nå.

Vi vil ganske snart vurdere om det blir nødvendig med ytterlige tiltak. I denne omgangen ber vi hver enkelt kamerat og hver avdeling om å ogre litt tid og krefter på det økonomiske arbeidet.

-følg opp kontingentarbeidet

-mobiliser nære venner

-vurder lagskassa

Vi kommer tilbake med ny rapport i neste FK.

øk.ansv. DS.

Distriktsårs møteprosedyrer

Avdelinga vår var aktiv under beretningsdiskusjonen forut for distriktsårs møtet (DÅM) seinhestes -82. Vi utarbeida bl.a. et tillegg til Beretninga. Dette skulle så opp til behandling på DÅM. Dels p.gr.a. teknisk svikt, dels ut fra redaksjonskomiteens vurdering blei tilleggsforslaget vårt ikke realitetsbehandla på DÅM, men kun vedtatt oversendt som protokollmerknad.

Denne framgangsmåten fant vi sterkt betenkelig, og på vår anmodning har avdelinga nylig hatt oppklaringsmøte med et DS- og red.komiteemedlem. Ut av dette møtet har følgende forslag til DÅM-prosedyrer blitt fatta:

I god tid før DÅM, f. eks. 1/2 år, foretar DS en utvelgning av noen få sentrale tema/spørsmål som det finner politisk viktig at avdelingene diskuterer. Disse tema diskuteres så i avdelingene og rapporter sendes tilbake til DS. Alle disse tema (f.eks. 3 viktige tema) skal så opp på DÅM til uttømmende behandling der, dvs. de skal konkluderes på DÅM. Dette vil kunne sikre en mer forsvarlig behandling av viktige tema/spørsmål. Forhåpentligvis vil da fadese som ved siste DÅM kunne avverges.

Vi håper dette forslaget blir vurdert og kommentert av DS.

AVDELINGSFORMANN.

Jon Michelet og 8. mars

Det var som kjent Bakklandsgruppa i Kvinnefronten som sto for arr. av festmøtet 8. mars i år (og i fjor).

Allerede etter oppsummeringene av festmøtet i fjor, vart det snakk om Jon Michelet som ein veileigna festtalar. Vi har sagt det før, og vi sier igjen: vi er lei av festtalar som seier alle dei rette tinga, vi er lei av at berre kvinner må hyle om ting som angår menn vel så mykje (hurra for mannegruppa mot porno!), Jon M. har markert seg i mange diskusjoner og har nok truffet spikeren på hovudet sidan han har klart å provosere så mange, og han har skrive "Terra Roxa".

Forkvinna i KF i Trondheim var samd i å ha Jon M. som festtalar rundt juletider. Etter kvart som festtalaren vart kjend, meldte reaksjonane seg: KF-arar trua med å melde seg ut. Argument som at han er kjønnsfascist vart brukt utan at AKP-jenter opna kjeften til motmæle. Det rare er at så snart eg rørte meg utanfor krinsen av den "harde kjerna" i KF, fekk eg heilt andre reaksjonar - og det var ikkje få eg spurde i denne tida og breidda upåklageleg.

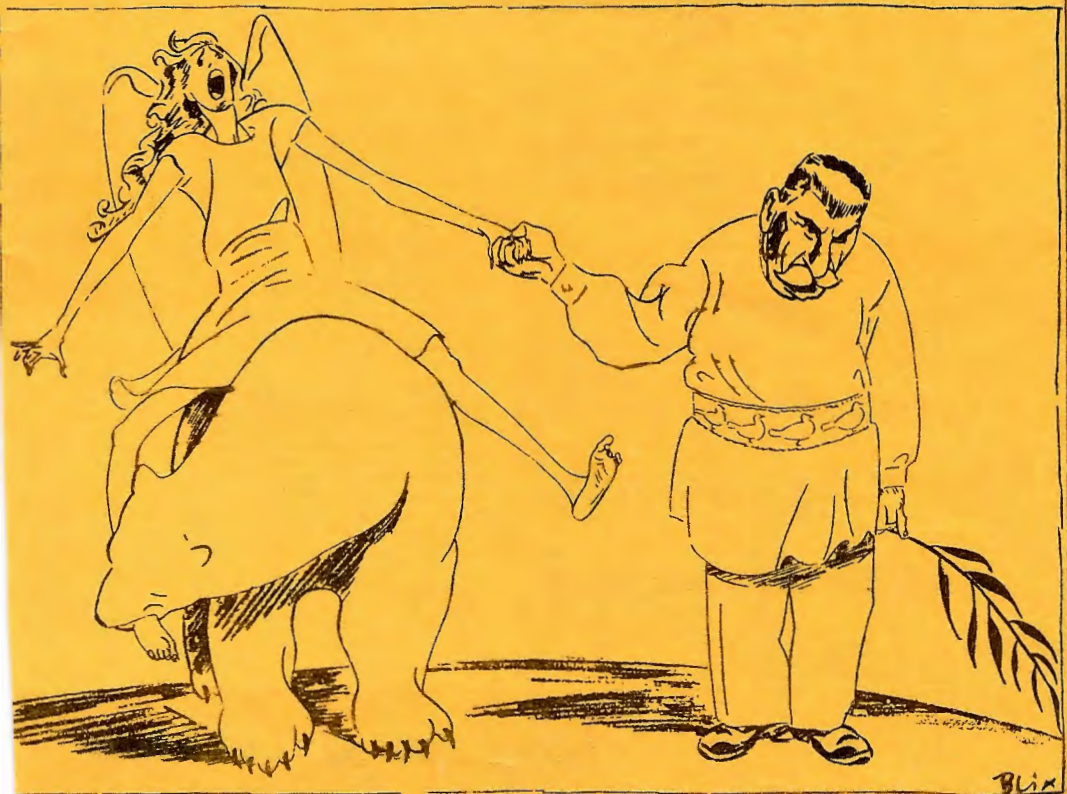
Eg spør derfor: er det ei viss fare for å bli firkanta og einspora etter ei rekke kampår innafor fronten?

Vi i B-gruppa valde å ikkje bøye oss for kravet fra fronten som så ut til å vere massivt. Kvifor? - Argumenta var tildels svært tilbakeliggande. Eg meiner at politisk aktive har rett og plikt til å prøve og kjempe fram det ein meiner er viktig. Det vart heller aldri gjort noko forsøk på avstemming i KF korkje i AU eller andre fora slik at enkelte skuldinger om å bryte demokratiet i fronten skulle vere lett å tilbakevise.

Det var især i eitt spørsmål forkvinna og eg var usamde: ho valde å bøye seg for kva dei mest aktive i fronten meinte. Vi trossa dette, og meinte å vise dei mest skeptiske at Jon M. tross alt er venn av kvinnersrsla og at det for ein gangs skuld ville bli ein byggjande diskusjon rundt 8. mars, og diskusjonen vart det overalt der det var folk til stades! Men kva opplever vi etterpå? Til tross for den enorme interessa og tilstrøminga til møtet er den same "kjerna" like sur. Alle er svært glad for pengane, men det er også alt . positivt. (Sjølvsynest vi Jon M. svarte til forventningane-

og reaksjonene rundt om er positive). Arsmøtet i KF, før 8.mars, vedtok refs av Bakklandsgruppa, og alt tyder på at festmøta heretter blir arrangert av AU med "safe" festtalere. Eit arrangement som vart brukt i "kampens hete", var at KF i den situasjonen vi er i no, ikkje har "råd til" å ha en festtalar som ikkje stør oss 100%. Eg synest det er skremmande at "progressive" ikkje kan vere meir ope for litt nye ting, og lurar på om ikkje konservativ er meir dekkande for delar av tankegangen deira.

Tanja, kvinneavdelinga.

oktober bokhandel :

Vi kan lære, hvad vi ikke vidste før.

Viden begynder med praksis.

Vi må aldrig angribe med andet end argumenter, men vi kan blive tvunget til at forsvare os med våben.

(Sitater fra Mao)

kjære leser,
i henhold til studier om beredskaperen
i Norge, er heftet „Krig i Norge“
nødvendig læsestoff. - Vi sees på
Oktober!

hilsen oss på butikken